

השגחה פרטית

עולם של אמונה. חיים של ביטחון

סיפורי
השגחה פרטית
מופלאים
המתרחשים
בימינו
ודברי התעוררות
מתוך
'קו השגחה פרטית'

פרשת חוקת - ה' תמוז תשפ"ו × עלון 196

בהשגחה

הסוד שבבטרייה

כששמע הגאון רבי אברהם גניחובסקי את אבחנתו של השען מדוע השען אינו עובד, הוא התפלא ושאל: מה הקשר?

היה זה לאחר ששעונו של רבי אברהם נפל על הרצפה והפסיק לפעול. השען טען שהסיבה פשוטה: הבטרייה הפסיקה לפעול.

על כך תמה רבי אברהם ושאל: הרי שנייה לפני שהשען נפל, הכול עבד כרגיל. האם הבטרייה נגמרה בדיוק ברגע הנפילה?

הסביר השען את ההיגיון שבדבר ואמר: הבטרייה כבר הייתה חלשה. כל זמן שלא קיבלה מכה, היא החזיקה מעמד. ברגע שהשען נפל והבטרייה קיבלה דפיקה, היא כבר לא יכלה להמשיך לפעול.

רבי אברהם שמח על ההסבר ואמר: עכשיו מובן הסוד. ישנם מצבים בחיים שאפשר לראותם אצל שני אנשים. שניהם עוברים את אותה התמודדות, אך האחד עובר אותה בקלות, ותמיד רואים על פניו את החיוך שאינו מש.

ואילו השני, עם אותה התמודדות בדיוק, מלא טענות ומענות, ומתהלך עצבני וכועס.

ורבי אברהם לקח מהשען את הסוד.

כאשר הבטרייה חזקה, הנפילה אינה משפיעה עליה.

הבטרייה של האדם היא האמונה. אדם שיש לו אמונה חזקה, גם כשהוא נופל ומקבל מכה, אינו נבהל. הוא יודע שיש מנהיג לבירה, ושהכול לטובתו. הוא קם, מתאושש וממשיך לחיות בשמחה ובטוב לבב.

אך כאשר בטרייה האמונה חלשה, כל נפילה עלולה להפסיק מיד את פעולת השען.

צריך לחזק את הבטרייה, ואז השען ימשיך תמיד לנוע.

שמיעת סיפורי השגחה ואמונה מחזקת את בטרייה האמונה. הצטרפו לאלפי המאזינים של 'קו השגחה פרטית', ותחיו חיים טובים, שמחים ומאושרים.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

סיפורי אמונה וביטחון מצדיקי הדורות זי"ע

השגחה עליונה

הזן והמפרנס לכול

עומד עזרא בחדרו של הצדיק רבי מאיר אביחצירא, וממרר בבכי על כי עומד הוא לעלות ולהשתקע בארץ הקודש, אך אינו יודע קרוא וכתוב, וכיצד יתפרנס במצב שכזה?

בכל רגע, ייתן לי הלאה את כל צרכי!

עלו עזרא ומשפחתו ארצה, והתיישבו ביישוב באזור חיפה. בנו של עזרא התקבל לעבודה במפעל לפיתוח וייצור של אמצעי לחימה מתקדמים, והיה לעוזרו של אחד מבכירי המנדסי הטילים.

יום אחד שוחח המהנדס עם עוזרו על בעיה קטנה אך מציקה - ערמות של תוכניות סודיות מצטברות במשרד, ומפאת הוראות הבטיחות החמורות, אסור להשליך לאשפה, שמא יקרא בהם אי-מי. ובגלל התוכן הסודי שבדפים, גם אי אפשר להביא עובד זוט שגרוס וישמיד אותם. המגירות מתפקעות מרוב ניירת, והמדפים כמעט קורסים. מה עושים?

"צריך להביא לכאן אדם שאינו יודע קרוא וכתוב", אמר העוזה, "הוא יסוק בהשדמת כל הררי המסמכים המיותרים".

"היכן נמצא אדם שכזה?" תהה המהנדס.

"אני מכיר אדם כזה - אבי" ענה העוזה.

בדקו ומצאו שאכן האב ר' עזרא אינו יודע כיצד להחזיק עיתון, וכן ראו שאדם ישר והגון הוא, וקיבלוהו לעבודה קבועה במקום. בכל יום ישב עזרא והשמיד מסמכים סודיים, ותמורת כך השתכר בשכר נאה ומכובד.

חלפו שלושים שנה. עזרא הגיע לגיל שיבה וזקנה, וקיבל צו פיטורין ופרישה ממשרתו. תחילה התעצב עזרא אל ליבו, כי חפץ היה להמשיך בעבודה, אולם מיד התחזק ושינן לעצמו את דברי הפרידה ששמע בחדרו של רבי מאיר, ואת יסודות האמונה והביטחון שנסך בו אי-אז. חלפו ימים אחדים, ועזרא נקרא בדחיפות לשוב אל מלאכתו, כיוון שלא נמצא עובד אחר שאינו יודע קרוא וכתוב, והמשרדים כבר מתפקעים מרוב מסמכים והררי דפים...

שב עזרא לעבודתו והמשיך להתפרנס ברווח ובכבוד, כאשר כל ימיו רואה הוא למול עיניו וכתוב על לוח ליבו, כי הבורא הרחמן זן ומפרנס לכול.

הבית הקטן והצנוע שבמרכז השכונה היהודית בעיר מידלת המרוקאית, שקק חיים מדי יום ביומו. יהודים רבים מכל ערי מרוקו פנו ועלו אל הבית, ביתו נאוה קודש של הגאון הקדוש, אוהבו של ישראל ומושיען מכל צד, רבי מאיר אביחצירא - בבא מאיר.

בין הממתנינים הרבים לפני חדרו של הצדיק, ניצב הפעם עזרא, יהודי יקר מתושבי האזור. על פניו הייתה ארשת דאגה עמוקה. מתעתד הוא לקיים את חלומו הנכסף, לעלות ברינה לחון את עפרה של ארץ הקודש ולהשתקע בה, אך בליבו פנימה דאגה רבה מפני הבאות.

לא יחיד העולה לארץ ישראל היה עזרא, בין הנאספים במעונו של הצדיק, רבים מאוד אשר פניהם מוערות היו לעלות ולדור בארץ הקדושה - נוהגים היו לסור שמה טרם צאתם לדרך, לקבל את ברכתו של הרועה הנאמן, הצדיק רבי מאיר. כשהגיע תורו של עזרא והוא נכנס פנימה לחדרו של הרב, פרץ בבכי מה "על מה ולמה תבכה, בני?" ניסה הצדיק להרגיע את עזרא בקולו הרך.

"הן נבער אני מדעת", תינה עזרא, "ואיך אתפרנס בארץ הקודש, שיושביה מלומדים הם ויודעים קרוא וכתוב! והלוא אני כלל אינני יודע צורת אות!"

פתח רבי מאיר ואמר: "דע לך יקירי, כי הבורא יתברך הוא זן ומפרנס לכול, ומתקן מזון ומחיה לכל בריותיו אשר ברא, ברוב רחמיו וחסדיו. מי שיועד קרוא וכתוב - הקב"ה מזמן לו פרנסה שתובעת ידיעת הקריאה, ומי שאינו יודע - יזמן לו הבורא פרנסה מסוג אחר, לפי טבעו ויכולותיו. אל לך לדאוג, עזרא היקר, כי ד' יתברך בוודאי ידאג לך די מחסורך, כי הוא זן ומפרנס לכול!

אורו פניו של עזרא, וכשיצא מחדרו של הצדיק, סיפר לכל סובביו ומכריו על הברכה שקיבל, ועל העידוד והחיוזוק, האמונה והביטחון, שהפיח בו הרב. "מעכשיו איני דואג כלל וכלל! הרי הקדוש ברוך הוא שמנהיג אותי

העלון הוא רק טעימה מ-'קו השגחה פרטית' - אלפי סיפורים ומאמרי חיזוק מחכים לכם.

רוצים לגלות שלוה וביטחון בכל יום מחדש? התחברו ל'קו השגחה פרטית' *6176 או 02-30-11-300

× פתיחת הארון ×

מספר ר' רפאל ס' שליט"א, גבאי בבית הכנסת 'אבי עזרי' במודיעין עילית:

ביום הכיפורים של שנה זו, בהפסקה הקצרה שאחרי תפילת שחרית, ניגש אליי אחד המתפללים ואמר לי: "אני רוצה לקנות את הזכות של פתיחת ההיכל בתפילת נעילה. אלף וחמש מאות שקל זה בסדר?"

"בסדר גמור", אמרתי. "טוב שאתה מעדכן".

הוא סיפר לי כי הוא עושה זאת בשליחות בתו. "יש לי בת בבית", הוא אמר, "כבר כמה שנים היא מצפה לזיווגה, ועכשיו, בערב יום כיפור, היא ביקשה ממני שאקנה את פתיחת ההיכל לזכותה, שתתארס בקרוב".

שנינו ידענו שהסגולה הזו אכן פועלת ומועילה. כבר הרבה ישועות ונפלאות ראינו בקרב מתפללי בית הכנסת בזכות הסגולה הזאת.

איחלתי לאבי הנערה שאכן יזכה לישועה, וכל העניין היה נראה לי מסודר. באותם רגעים שכחתי לגמרי מהקונה הקבוע, זה שבכל שנה קונה באלף וחמש מאות ש"ח את פתיחת ההיכל. הוא עושה זאת בשמחה, וכשהוא יודע שיש מישהו מהמתפללים שאקוק לישועה, הוא מכבד אותו בפתיחה.

הגיעה עת נעילה. המכרז על פתיחת ההיכל מתחיל. בראש שלי עומד הקונה החדש, שרוצה את פתיחת ההיכל לזכות בתו. בליבי אני מצטרף לתחינה שתבוא כבר הישועה, ובביתם יישמע קול ששון ושמחה, קול חתן וכלה. סביבי האנשים זורקים סכומים, ואני מנווט את המכרז כדי שהקונה החדש יוכל כבר לומר שהוא נותן אלף וחמש מאות.

ואז הצטרף הקונה הקבוע, וזיכרונו צף ועלה במוחי בבת אחת! איך לא לקחתי אותו בחשבון, כשהמתפלל ניגש אליי וביקש לקנות את הפתיחה? יכול להיות שאילו הייתי זוכר את העניין בזמן, הייתי מתאם זאת עם הקונה הקבוע, כדי שלא נגיע למצב כמו עכשיו, כשהשניים מתנצחים כאילו לא סוכם דבר מראש.

המחירים הלכו ועלו. החדש לא ויתר, כאילו בתו עומדת מאחוריו ומבקשת שיעלה את המחיר עוד ועוד. הוא חייב את הפתיחה. הם כבר לא יכולים לחכות עוד. הצלחת מוכרחה להישבר כבר השנה. ועיניי - ראות וכלות. אני רוצה לעזור, וגם מבין את הקונה הקבוע. כבר יש לו חזקה, ובשבילו, לעבור את יום כיפור בלי פתיחה של נעילה - זה כמעט בלתי אפשרי. הוא מוכן לתת עוד ועוד, אלא שיש גבול ליכולת. כשאני חושב על הקונה הקבוע, שימצא את עצמו כשידו על התחנתונה, אני מסמיק במקומו. קשה לי לחשוב על מה שהוא ירגיש, על האכזבה ועל הכאב. אני צריך למצוא עצה כדי ששני הצדדים יצאו מרוצים.

כל המחשבות האלה רצות לי בראש תוך כדי שהמכרז ממשיך. מחיר תיחת הארון נסק כבר לשלושת אלפים שקלים.

בשלב הזה עצרתי אותם ואמרתי לקונה החדש: "אתה יודע שהוא קונה את הפתיחה כל שנה בקביעות, ועכשיו הוא לא יכול להתמודד מולך עם סכומים שכאלו".

הוא הבין למה אני חותר. קלט את עוגמת הנפש שתהיה לרעהו אם תימנע ממנו קניית הפתיחה המיוחלת, ואמר: "מה הבעיה? נעשה את זה ביחד!"

המכרז הוכרע. הקונה החדש קנה את הפתיחה, ושניהם יחד, החדש והוותיק, ניגשו לארון הקודש, ובחיל ורעדה פתחו את ההיכל. שערי היכל הנחמדים, מהרה תפתח לְעוֹדֵיכם.

תקיעת השופר נשמעה, ועם הקריאה 'לשנה הבאה בירושלים' הצטרפה התפילה לבנות את חורבות ירושלים ולהקים בתים נאמנים בישראל.

בחודש סיוון השנה, בשבוע שבו הגיעו בני ישראל למדבר סיני וחנו כנגד ההר כאיש אחד בלב אחד, נשמע קול חתן וכלה. הבת שכל כך ביקשה לקנות את פתיחת ההיכל, התארסה!

אבי הבת תלה זאת בזכות הגדולה של פתיחת ההיכל, שנעשתה יחד עם חברו, הקונה הקבוע שהשתתף עימו במצווה. הוא התקשר אליו ובשמחה גדולה בישר לו את הבשורה הטובה, "מזל טוב!!!"

"מזל טוב, מזל טוב, ברוך תהיה", ענה לו הקונה הקבוע, "איך אתה כבר יודע?"

"מה אני אמור לדעת?! התקשרתי לבשר לך בשורה טובה. בתי התארסה!"

"אה", עכשיו השתנתה לגמרי נימת קולו של המשוחח. "מזל טוב! מזל טוב לכם. פשוט חשבתי שהתקשרת בשביל לומר לי מזל טוב, שכן ברגעים אלו ממש הבן שלי סוגר שידוך!!!"

שניהם זכו לחגוג את השמחה באותו לילה, ממש כמו אז, בנעילה, כאשר רוממו את שמו יחדיו ופתחו את ההיכל. כן יפתח ד' את אוצרו לכל ישראל.

× בגד מהעולם העליון ×

מספר ר' יהודה סגל מבית שמש:

אמי ע"ה ניהלה חנות בגדים בירושלים. היא הייתה אלמנה שנים רבות, וחיה את חייה בהרבה אמונה וביטחון. לנהל חנות בגדים זה אומר לנהל משא ומתן מול ספקים, מול מוכרות ומול לקוחות; זה אומר לשלם, ולבטוח בד' שתצליח גם למכור; לעמוד בלחצים של תשלומים ולדאוג לתזרים של כספים; ואת כל זה, כמו בתחומים אחרים בחייה, היא ניהלה מתוך אמונה איתנה בקב"ה, שנמצא לצידה כל הזמן.

בשנותיה האחרונות חלתה במחלה קשה, ולפני כמה חודשים נפטרה בשם טוב. אנו, בני המשפחה, ביקשנו לעשות דבר לעילוי נשמתה. לא המשכנו עם העסק של החנות, אלא החלטנו לסגור

מנוחת גוף ונפש של בעל הביטחון בבטחה במקומו.

יְתָרוֹן שְׁמוֹנָה: בְּבִטְחָה חוֹנָה. הַבּוֹטֵחַ בְּד', בְּאַרְצוֹ בְּמִשְׁכְּנוֹ
 בְּעַל הַכִּימְיָה. נִפְשׁוֹ לֹא דוֹמְיָה. אֵינָנו מְתַעֲבָב וּמְחַלֵּיף מְעוֹנוֹ
 מִיִּרְאָתוֹ פְּחָדוֹ. פֶּן יִתְגַּלֶּה סוּדוֹ. וַיִּתְפַּס בְּקִלְוֹנוֹ עוֹוֹנוֹ וְאַסוֹנוֹ
 וּבְעַל הַבִּטְחוֹן. כִּסְאוֹ נִכּוֹן. בְּמִנוּחַת נִפְשׁוֹ בְּמִקוּמוֹ כְּרָצוֹנוֹ

השיר
והשער

שירת קודש מרוממת
על פי ספר שער הביטחון

× הרה"צ ר' בעריש שנעבאלג שליט"א ×

חוקת התורה

כתוב בפרשתנו על פרה אדומה שהיא חוק - מצווה ללא טעם. זה תמוה, כי רבי משה הדרשן מביא הסבר שמובא ברש"י: תבוא אמו של העגל, ותנקה את העוון שהיה עימו. הנה, יש הסבר וטעם למצווה, לכאורה.

מסביר הי"שמוח ישראל, שלא זה התירוץ למצוות פרה אדומה:

הסיבה לעוון העגל הייתה שבני ישראל לא ספרו נכון, והגיעו מוקדם מדי ליום הארבעים. וכשמשה רבינו לא ירד מהשמיים בזמן שציפו לו - התחילו השאלות, ובסופן אירע האסון, חטא העגל.

אילו בני ישראל היו מאמינים בביטחון אמיתי שדברי ד' יתקיימו, לא היו מגיעים השאלות וההרהורים שבעקבותיהם נוצר חטא העגל.

מצוות פרה אדומה מנקה את העוון של חוסר הביטחון שהיה בחטא העגל, בכך שזהו חוק - מצווה שעושים באמונה פשוטה כי כך הבורא ציווה, גם אם לא מבינים.

עם ישראל נמצא במדבר, בדרכו לארץ ישראל. כתוב שעל מי שבארץ ישראל ד' משגיח במיוחד, ומצד שני, רואים שבארץ ישראל יש כל הזמן ניסיונות וקשיים. איך חיים כך עם הקשיים? יש אפשרות אחת: לחיות בביטחון מוחלט שרק ד' יכול לסייע לנו.

זו המעלה של ארץ ישראל. אמנם היא נקנית בייסורים, אבל כשאתה נכנע לרצון ד', לא מתווכח וכועס, ומקבל באהבה מה שנגזר עליך - אתה זוכה להיות בארץ שיש בה אלוקים, לראות ישועות גדולות. הכול תלוי בצורה שאתה מתנהג ונכנע לרצון ד'.

סיפר לי אדם, שנקלע לניסיון לא קל - מישהו ציער אותו. הייתה לו אפשרות להגיב, וחזק, והייתה גם אפשרות לשתוק. להאמין שהפוגע הוא רק המקל של ד', ושהצער מגיע לו כי כך ד' רצה.

העיד היהודי, שברגע שהחליט לשתוק הוא הרגיש כוחות אדירים שהוא מקבל מלמעלה כדי לסייע לו לשתוק. לא רק זה, אלא שמאותו ניסיון הגיעה אליו ישועה גדולה שלא כדרך הטבע. כשאתה נכנע לרצונו של עולם, מאמין שכך נגזר עליך, ומקבל את רצונו בלי להתחכם ולנסות להבין - אתה מקבל כוחות וישועות.

אותה בעשיית חסד. חילקנו את הבגדים שנותרו בחנות מיותמים, ללא האמא, למשפחות של חולים. הבגדים היו טובים ואיכותיים, וכל משפחה קיבלה שישה פריטים.

משפחה אחת הגיעה לחנות, ולאחר שסיימו לבחור שישה בגדים, ביקשה האמא, אם אפשר, לקבל רק עוד פריט אחד. הסכמנו. היא בחרה את הפריט השביעי, ואותו היא הביאה במתנה לאמא שלה. "גברת סגל שלחה לך את זה", אמרה האמא לסבתא בצחוק.

"גברת סגל שלחה לי את זה?!" תממה הסבתא. לרגע היא שכחה שהגברת סגל לא ממש מסוגלת לשלוח לה דברים, ואולי בעצם כן? ברגע אחד צף ועלה במוחה מקרה לא נעים שהיה לה בחנות.

היה זה לפני כעשר שנים. הסבתא נכנסה לחנות כדי לקנות לעצמה בגד. היא שילמה עליו טבין ותקילין - שלוש מאות ושישים שקלים. אחרי שנהנתה ממנו אך מעט, הכניסה אותו למכונת הכביסה, ובזאת הסתיימו חייו הקצרים של הבגד.

הבגד יצא מהמכונה מרוט לגמרי, נימים קטנים פקעו מהבד בכל מקום, וקלקלו את צורתו. מבחינתה - הבגד יצא מכלל שימוש.

היא הצטערה מאוד, והלכה עם הבגד לחנות בבקשה שייטנו לה זיכוי לרכישת בגד חדש. המוכרת, הגברת סגל ע"ה, ראתה את הבגד והפנתה את הלקוחה לתווית שעליו. "יש כאן הוראות כביסה ברורות", היא אמרה, "ואם לא כיבסת בדיוק לפי ההוראות האלה, אנחנו לא מחויבים לזכות אותך בבגד אחר. בכל זאת", הוסיפה המוכרת, "אם את מרגישה שבכל זאת מגיע לך בגד אחר, את יכולה לבחור לך בגד חדש בשלוש מאות ושישים שקלים".

הסבתא נבוכה. היא הבינה כי מצד הדין לא חייבים לתת לה בגד חדש, אבל מצד שני, הרי היא קיבלה רשות לבחור לה משהו. היא השתהתה בחנות כמה דקות, ובסופו של דבר יצאה בלי כלום. שיהיה לכפרה.

עכשיו, כשהיא מקבלת בגד מהבת שלה, האומרת לה כאילו בצחוק 'גברת סגל שלחה לך את זה', לקחה הסבתא את הבגד החדש, התבוננה בתווית, וקריאת תדהמה נפלטה מפיה: "תראי את המחיר!"

שלוש מאות ושישים שקלים! זה היה המחיר של הפריט הנוסף שהמשפחה קיבלה בשביל הסבתא. הסכום המדויק שהבגד הוא עלה.

"היא באמת שלחה לי את זה?" התרגשה הסבתא מדרישת השלום מהעולם העליון, ודמעות עלו בעיניה. "הקב"ה גלגל שאקבל את הבגד שהיא רצתה לתת לי כבר אז! ובוודאי יהיה זה לטובת נשמתה".

זה היה רגע של הארה מופלאה. לפעמים אפשר למצוא סיפור של השגחה פרטית התלוי על קולב...

× הצלת חיים כפולה ×

מספר הרב חיים יעקב ל' מירושלים:

חבר שלי סיפר לי את סיפורו של אביו, והרי הוא לפניכם:

אבא שלי, בן חמישים, שיאריך ימים ושנים, סבל מירידה בתפקוד הכליות, עד שהגיע למצב של חיבור לדיאליזה שלוש פעמים בשבוע.

הרופאים אמרו שמצב כזה אינו יכול להימשך זמן רב מדי, ויש להשתיל לאבי בהקדם כליה חדשה ובריאה. התחלנו לחפש כליה מתאימה, כאשר הניסיון הראשון למצוא כזו היא בקרב בני המשפחה הקרובה. נבדקנו, אני ואחי, כדי לבדוק התאמה.

בבדיקה גילו בכליה שלי גידול קטן, אבל ממאיר ל"ע. זהו גידול שמתפתח בקצב איטי למדי, אבל כאשר הוא מגיע לגודל מסוים, הוא נהיה מסוכן מאוד.

למעשה, בכך שהבעתי את רצוני לתרום כליה לאבי, ניצלתי ממוות!

בסופו של דבר, אחי הוא זה שתרום את הכליה. בתרומה זו ניצלו חייהם של שניים: של אבי ושלי.

בשבילי נברא

פותח צוהר: מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

בשונה מבעלי החיים, שאינם נקראים בשמות, האדם נקרא בשם. אצל בעלי החיים ניתן שם כללי לכל מין, אולם הפרטים - כל אחד בפני עצמו - חסרי חשיבות. הם נמנים במספר. מה שאין כן האדם, שכל אחד הוא כמו מין בפני עצמו! כל אחד נברא עם מסלול חיים ייחודי, שכולל אתגרים וניסיונות שמוטאמים במיוחד לו.

כשם שכל אדם הוא עולם מיוחד לכשעצמו, כך גם התפקיד שלשמו נשלח לעולם, מיועד ומותאם אך ורק לו. אמנם חיצונית ניתן לטעות ולחוש שכביכול כולם שווים, אולם זו טעות יסודית: לכל אחד יש תפקיד שרק הוא יכול למלא, ושאינו ביכולתו של אדם אחר מלבדו - הגון וחכם ככל שיהא - למלא את תפקידו.

התחושה המצטיירת לפעמים בדמיונו של אדם, כביכול אינו אלא אחד מני רבים, חסר כל חשיבות וערך מיוחד, רחוקה מן האמת בתכלית! גם אם אכן יש רבים טובים ממנו.

בעיניו, מטרת הבריאה ושלמותה לא תושג בלי קיום השליחות המיוחדת שלו!

משל למה הדבר דומה? למניין של עשרה אנשים שהתקבצו יחד להתפלל ולקדש את ד'. יבוא האדם ויאמר, הלא יש תשעה אנשים כמותי, אולי טובים ממני, לשם מה אני נצרך כאן בכלל?

פשוט וברור שגם לו יהיו כל התשעה גדולי עולם וצדיקי הדור, אין להם יכולת לקדש את שמו יתברך ללא העשירי שמשלים את המניין. נמצא שאותו עשירי, גם אם הוא פשוט שבפשוטים, משרה את השכינה הקדושה על כולם, ובאם יעזוב וילך תסור היא גם מעליהם...

האמת הפשוטה הזו נכונה לא רק למניין, אלא לכל תכלית העולם. אם חלילה מחסר האדם מייעודו אפילו במקצת, הרי הוא ממעט בזה את שלמות היצירה:

(מתוך מדור 'רשות הרב')

מתוך "מגזין השגחה פרטית" -
**מגזין האיכות המעניק לכם ארגו
כלים ייחודי לחיים שלווים ורגועים.
להצטרפות חייגו: 02-502-2-502**

× זה בשבילך ×

שמי יוחנן, ואני גר בירושלים. קרה לי דבר ממש מעניין:

עמדתי בתחנה וחיכיתי לאוטובוס. ואז, ד' שלח אליי יהודי שנראה לפחות בן שמונים. הוא ניגש אליי ואמר לי: "בבקשה, תן לי מאתיים שקל".

אני לא אחד שיכול לחלק שטרות לכל מי שמבקש צדקה. אמנם היו לי מאתיים שקל בכיס, אבל היו לי גם תוכניות חשובות מה לעשות בהם. אמרתי: "אין לי".

אבל הזקן לא עזב אותי. לא יודע למה הוא לא עבר למישהו אחר. הוא המשיך וביקש דווקא ממני, "אבל אני צריך, דחוף, זה משהו שאני מוכרח עכשיו".

ריחמתי עליו, ובסופו של דבר הוצאתי מאתיים שקלים מהכיס ונתתי לו. תכננתי לחשב זאת מכספי מעשרות.

המשכתי לחכות לאוטובוס, שהמשיך להתמהמה. בשלב מסוים ניסיתי לעצור טרמפ, ואכן מישהו עצר לי. ביקשתי ממנו שיקרב אותי לקופת החולים שאליה היו פניי מועדות. הנהג התגלה כמכניס אורחים נחמד ביותר: הוא שאל לשמי ולמעשי, שמע שאני לומד בכולל, והמשיך לשאול איזה כולל, מה בדיוק לומדים שם, איך הכללים ועוד. ענית לו בהרחבה, והוא ממש נהנה לשמוע.

בסוף הנסיעה הוא שלף את הארנק שלו, הוציא מאתיים שקל ואמר לי, "זה בשבילך!". תודה לבורא עולם.

× חסד פותח שערים ×

נסעתי עם נהג מונית שומר תורה ומצוות, והוא סיפר לי מעשה שהיה וממשיך להיות: אני משתדל מאוד לעשות חסד. כשאני יכול אני עוזר למי שצריך, בעזרת ד'. ערב אחד נסעתי ברחוב סורוצקין, והבחנתי באישה מבוגרת שעומדת על המדרכה ובוכה. התקרבת אליה עם האוטו, ושאלתי אותה האם אפשר לעזור.

"אני צריכה להגיע לגבעת שאול", היא אמרה.

"אין בעיה. אקח אותך לשם", ענית מיד.

"אבל אין לי כסף".

"בלי כסף". פתחתי את הדלת האחורית וחיכיתי שתיכנס. אחר כך היא הסבירה שהיא הייתה אצל בתה בנווה יעקב, והבת שלה הסיעה אותה לכאן, לבית של חברתה. התוכנית הייתה שהיא תחזור הביתה באוטובוס, אבל את הארנק היא שכחה אצל הבת שלה, וכך נותרה ללא שקל.

לא נורא. שמחתי לעשות חסד. בסוף הנסיעה היא רצתה לדעת את שמי. אמרתי לה.

כעבור כמה שעות אני רואה על הצג של הפלאפון מספר לא מוכר. כשאני עונה לשיחה אומר לי הבן אדם שהתקשר, "אני רוצה להודות לך מאוד על שעזרת לאמא שלי להגיע לביתה שבגבעת שאול. אני עורך דין. תן לי את הפרטים שלך".

אמרתי לו, "ברוך ד' שזכיתי לעשות חסד, ואני לא רוצה שתשלם לי על המצווה הזאת".

"בסדר", ענה לי עורך הדין, "ובכל זאת, הייתי רוצה שניפגש".

קבענו פגישה על כוס תה. בשעת הפגישה אמר לי האיש, "אני לא אשלם לך כסף, אבל אני רוצה שתעזור לנו. צריך להסיע ילד מוגבל מירושלים לחדרה מדי יום רביעי". כאן זו כבר הייתה הצעת עבודה, ואפשר היה בהחלט לראות בזה הכרת טובה, לתווך לי נסיעה שבועית משתלמת שכזאת.

אותו עורך דין לקח אותי ברצינות, ומדי תקופה הוסיף לי ליומן עוד נסיעה שבועית ועוד אחת. ממש מילא לי יומן מסודר, בסייעתא דשמיא.

הסיפור יכול להיגמר כאן, במסקנה שהרבה שלוחים למקום, ושלפעמים אנחנו עושים חסד וחושבים שהתאמצנו בשביל השני, אך בעצם הועלנו לעצמנו. הנה, אני עשיתי נסיעה אחת ללא תשלום, והרווחתי הרבה נסיעות שוות.

אבל יש לי עוד חלק נחמד לספר. בכל בוקר ברוך ד', בהנף החמה אני מתפלל שחרית בכותל המערבי. זה חלק מסדר היום שלי, ואיני מוותר על כך.

יום אחד התקשר אליי חבר וביקש שלמחרת בשעה מוקדמת אסיע אותו לבית החולים

סורוקה בבאר שבע. אמרתי לו, "זה מוקדם מדי. אני לא יכול לנסוע אז, כי אני מתפלל בהנף".

אמר לי החבר, "תתפלל מאוחר יותר. וכי בגלל זה תפסיד נסיעה טובה?"

אמרתי לו, "על תפילה בהנף אני לא מוותר, ואני לא אפסיד מזה. תבקש ממישהו אחר שיסיע אותך".

בעבודה כמו שלי חייבים לשים גבולות, ולדעת מתי אני נוסע ומתי לא. יש זמנים שמוקדשים לתפילה, ועל זה לא מוותרים בשום אופן.

אם חשבתי שהפסדתי משהו בגלל ההקפדה שלי להתפלל שחרית בכותל, התברר שממש לא הפסדתי כלום. אחרי התפילה התקשר אליי אותו עורך דין, ושאל אותי האם אני יכול לקחת אותו למושב קטן בדרום הארץ, וגם להמתין שם כמה שעות. זוהי נסיעה משתלמת ביותר! הרבה יותר מהנסיעה לבאר שבע.

ולמען האמת, מה יותר משתלם מתפילת שחרית למול הכותל המערבי, כשהשמש עולה ואני מתייחד עם בורא עולם!?

× אלף תודות ×

מספר 2:

מהרגע שראינו את המודעה על שידה למסירה, הבינה אשתי שהשידה הזו מיועדת לנו. לפי התיאור, היא התאימה במדויק לפינה שמול הכניסה. כבר כמה חודשים אשתי מנסה לסדר אותה, והמסקנה שאליה הגיעה היא, ששידת מגירות תעשה את העבודה. יצרנו קשר עם בעלי השידה, והתברר כי הם מתגוררים ממש ביישוב שבו אנחנו גרים, במרחק של רבע שעה נסיעה. זה היה סימן טוב להתחלה, ואכן, במוצאי שבת עשינו את דרכנו ברכב לכיוון הבית.

השידה עמדה בחוץ, וגשם ירד. ניסיתי לגרור את השידה, אבל היא הייתה כבדה מאוד. עמדתי וחשבתי מה לעשות, ופתאום נתקלו עיניי בשלט של שם המשפחה. "גדעוני". זה שם של אלו שנותנים לנו את השידה בחינם.

ניסיתי להיזכר מניין השם הזה מוכר לי, ובינתיים נעצרה לידינו מכונת, וממנה הגיחו שלושה אנשים. הם ראו שאנחנו מודדים את השידה בעינינו, ומיד הציעו עזרה בהכנסתה לרכבנו.

כך קרה גם כשהגענו הביתה, מאוחר מאוד בלילה. לא רצינו להעיר אף אחד, אבל ידעתי שאם השידה תישאר בחוץ כל הלילה - היא תתקלקל בגשם, ואני - אין בי הכוחות להרים אותו בכוחות עצמי בלבד.

הפעם שלח לנו הקב"ה את השכן, שבדיוק החליט להתפטר מהאשפה בביתו, והוריד את הפח. יחד עם העזרה שהוא הגיש במו ידיו, הוא הציע שנוציא את המגירות ונעלה כל חלק בפני עצמו.

"אני מנסה להיזכר מניין מוכר לי שם המשפחה 'גדעוני'", אמרתי לאשתי. "גדעוני! בוודאי. זוכר אותם? מישהו מהמשפחה הזו פגע לנו ברכב".

"בטח", חייכתי. בבת אחת נזכרתי. איך שלא יהיה, אם אני לא אזכור, המכונת שלי בוודאי לא תשכח את מי שפגע בה במין סוג של תאונה, והוציא אותה מכלל פעולה. אז, לקחתי אותה למוסך, שילמתי אלפיים שקלים על הטיפול בה ואחר כך תבעתי מגדעוני לשלם את הנזק. הוא הידין איתי וטען שהוא לא חייב לשלם הכול, כי יכול להיות שהמכונת הייתה צריכה לעבור מוסך עוד לפני שהוא התנגש בה. בסופו של דבר התפשרנו על תשלום של חצי מהנזק.

עכשיו, כשהשידה אצלנו, אמרה לי אשתי: "תראה איך ד' מנהל את העולם. התפשרנו איתו על אלף שקלים, ובסוף הוא מביא לנו שידה ששווה לפחות אלף שקלים..."

זכיתם לגילוי השגחה פרטית? שתפו אותנו! הגילוי שלכם עשוי להאיר לרבות יהודים
ספרו את הסיפור שלכם בקו השגחה פרטית 02.3011300 - בשלוחה 3 ואח"כ 0 (אחרי בחירת השפה)
או שלחו בפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

הבמה המרכזית לשיח תובנות וחיזוקים מן החיים

הבוטחים בהשם

שלום וברכה למערכת עלון 'השגחה פרטית'!

ראשית, רציתי להודות לכם מקרב לב על העלון המחזק והמופלא. אשמח להוסיף את חלקי ולשתף את הציבור בהארה נפלאה שזכיתי לה בעת שהשתדלתי בעניין מסוים אך ללא תוצאה. וכך היה המעשה:

זכיתי להיות מבאי ביתו של אחד מצדיקי הדור. אני שותה בצימאון מהמעין הרחוק, ואף דולה ומשקה מתורתו לאחרים. אלא שכל כניסה ויציאה ללשכתו כרוכות בטרחה. בהיעדר מפתח אישי, נתקעתי לא פעם בפנים, או שנאלצתי להמתין שעות ארוכות בחוץ. הצער שבהמתנה היה גדול, והרגשתי שראוי שיהיה לי מפתח. החלטתי לגשת ישירות לצדיק, והוא הסכים עימי מיד: "גש לר' אליהו (שם בדוי) והוא יסדר זאת". שמחתי מאוד.

והנה, כעבור דקות ספורות נכנס ר' אליהו למקום. הוא הגיע מביתו לבדוק משהו, ועמד לצאת. לא אזרתי עוז לגשת ולבקש

ממנו את המפתח, אולם באורח פלא נדיר שלא קרה מעולם, הוא עצמו ניגש אליי ושאל לשלומי. בטרם ענית, הוא הפתיע אותי: "רצית משהו?" שאל.

ראיתי בכך אצבע אלוקים. כל השלבים סודרו בעבורי. עדכנתי אותו בדבר המפתח. "אם הרב אמר, ודאי שנסדר לך", הוא הגיב.

אך, למרות הדרך הסלולה עד כה, נתקלתי במחסום. הגורמים האחראיים הגיבו לבקשת ר' אליהו בסירוב מוחלט, וחרף ההשגחה המדהימה עד כה, חלפו מספר חודשים, ועדיין אין לי מפתח...

תהיתי לפשר העניין, והגעתי למסקנה שהוא גופא: המטרה לא הייתה המפתח, אלא חיזוק האמונה בלב, וקבלת רצוני יתברך באהבה גמורה גם כשנדרש מאיתנו להוריד ראש, לעצום עיניים ולהודות בפשטות: אתה ד'!

בברכה,
ישראל כהן, ירושלים

ד' השאיר אותי במקלט

מספר מוישי מבית שמש:

באחד הימים שלפני פסח, אמא שליחה אותי למקלט לקנות כמה מצרכים חשובים.

הסתובבתי במקלט הצפופה והקטנה, השוכנת במקלט של אחד הבניינים הישנים, שמח על הזכות לעזר. תמיד אני אוהב לעשות

שליחיות בשביל מה שצריך בבית, זה גם מרענן אותי וגם עוזר לאמא כל כך. במיוחד בימים העמוסים של ערב פסח אני אוהב את השליחיות האלה. השתדלתי למהר ככל האפשר כי זכרתי את המצב בבית; הקטנים מחכים לארוחת הערב שלהם, ואי אפשר להכין להם אותה לפני שאחזור עם הלחם, הגבינה והירקות שאותם הם רגילים לאכול.

סימתי לאסוף את המוצרים, ופניתי לקפה כדי לשלם. אך - המוכר איננו.

שאלתי מישהו שעמד שם: "איפה המוכר?" והוא משך בכתפיו וענה: "לא יודע, הלה לכמה דקות".

חפיתי דקה, דקה וחצי, והתחלתי להרגיש איך חסר סבלנות ממלא אותי, ותכף הוא עלול להפוך לכעס של ממש. ואז, קול מכה צפצפני ולא נעים, התפרץ אל תוך אזני: קול של צפירה עולה ויורדת - אזעקה...

חפשתי לאן לרוץ, ואז קלטו עיני אנשים הממהרים להכנס מן הרחוב. 'אני במקלט!' קלטתי פתאום. איזו השגחה פרטית!

אלו לא הייתי מתעכב כדי לחכות למוכה האזעקה היתה 'תופסת אותי' ברחוב, עם השקיות הכבדות, וזה היה יכול להיות ממש לא נעים! כעת ראיתי איך הכל היה לטובתי: לעולם לא צריך לכעס. כל מה ש'ד' עושה, הכל לטובך.

גלגל חוזר בעולם

מספר חיים אלעזר הקר מביתר:

לאחרי הקטן קנו אופניים. בלי עין הרע, הוא ילד פעיל ונמרץ, ותוך תקופה לא ארפה, האופניים נשברו: גלגל אחד יצא לגמרי מפלל שמוש, והיה צריך להחליף אותו בגלגל חדש. כך שכבו האופניים בחדר המדרגות חסרי יכלת לזוז, ממתינים ליום שבו יקחו אותם לחנות האופניים להחלפת גלגל.

והנה, יום אחד, קשה לנו ברחוב, צדו את עינינו אופניים שבורים שמשישה זרק. היו אלו אופניים הזחים ממש לאלו של אחי.

לרגע חשבנו שאלו האופניים שלו, אך מקרוב ראינו שמשהו אחר שבור בהם, אבל הגלגלים שלמים ומצוינים!

פרקנו מהם את הגלגל בזוירות, וחזרנו הביתה בדיוק עם מה שהיה חסר באופניים!

אני אומר 'בסייעתא דשמיא', כי ספור שקרה לי זמן קצר אחרי שהתחלתי לשמור שש שעות בין בשורי לחלבי... הזכיר לי היטב שלבדי אינני יכול שום דבר. רק בסייעתא דשמיא - כשמוקבלים סיעו ונזרה משמים - יכולים לזכות לקנים מצוות בשלמות.

היה זה בשעת ערב. קראתי בספר, באשר משום מה הגיע לאפי ריח ארוחת הערב של אחי הקטן בן השנתיים. הריח גרם לי לקום וללכת למטבח. בדרך כלל אני מתחיל לאכול כשאחי כבר במטה, אבל כעת ראיתי שאמא שלי הכינה סוסטיס טעימים, והחלטתי להצטרף לארוחה כבר עכשו.

נגשתי לטל ידים, ופתאום הטלפון צלצל על הקו היה שימי, חבר שלי. היתה לו רק שאלה קטנה: "חיים אלעזר, אויל אתה זוכר מתי סימנו בשורי?"

אופס! הספל נשטט מידי. ממש לא זכרתי שהיום אכלנו בחידר ארוחה בשורית!

בזכות הטלפון הזה, שהגיע ממש בזמן, נצלת יזכיתי לשמור ולקיים את המצוה, בסייעתא דשמיא.

כבוד ההורים 'גלגל' אלי את הפתק

מספר בניצי קלצקין מטבריה:

כשעליתי במדרגות אל ביתי, עיני ומותש ממזג האויר הטברני החם, חשבתי שהדבר הראשון שאעשה בבית יהיה לשבת להתאוששות של כמה דקות עם איגלו מרענן.

נכנסתי, קראתי כהרגלי 'ש-לום!' וצפיתי לשמע את אמא עונה לי. אמא לא היתה באזור המטבח. חפשתי ומצאתי אותה בחדר הילדים, אוזנת מטאטא ונראית עייפה מאד.

היא חיכה חיוך עיף ואמרה לי 'שלום'. שאלתי אותה: "למה את לא במטבח, כמו בכל צהרים?"

אמא הסבירה לי שאתמול היה בחוץ אבך, ומהחלונות הפתוחים נכנסו המוני גרגירי חול ואבך. גם אתמול

זה הפריע לה, אך אז היא לא מצאה זמן לטאטא, ולכן היא מטאטאת את

הלכלוך עכשו.

"ועכשו... עכשו את לא רוצה לניח קצת?" שאלתי אותה.

"יותר חשוב לי שיהיה פאן נקי ונעים", היא אמרה, אך אני ראיתי כמה קשה לה. התלבטתי רק לרגע, ומיד החלטתי לתפס את ההזדמנות לקיים את המצוה הגדולה, כבוד הורים. הושטתי את ידי ולקחתי את המטאטא. "אמא, הצעתי, אני יכול לטאטא במקומך. אעשה זאת בצורה יסודית, את יכולה להיות רגועה".

אמא שמחה מאד, ונכנסה לחדר למנוחה. טאטאתי בכרז, נרגש מכה שהצלחתי להתגבר כל כך ולשמח אותה.

זה לא שלא היה לי חם: הצעתי, התנשפתי, אך אם לרגע הרגשתי שאני כמעט מתחרט על המעשה, הרי שפתאום הציץ אלי משהו מתוך ערמת הלכלוך שנתפסה בשערות המטאטא. משהו מכרי!

הוי, הרי זה הפתק שנאבד לי, ושחפשתי כה רבות!

כעת ההתרגשות אחזה ממש בכל כלי. איזה נס! אלו לא הייתי מתגבר ומתנדב לעזרה, רב הסכויים שהפתק החשוב הזה היה מגיע לפח האשפה...

ילדים יקרים!
בכל יום ראשון עולה סיפור חדש מאת המחנך
הנודע הרב קלמן רוזנברג שליט"א.
זו השגחה פרטית לילדים: 02-3011901

הודעות
פינת

ילד יקר! ראית השגחה פרטית?
שתף את עם ישראל בסיפור שלך!

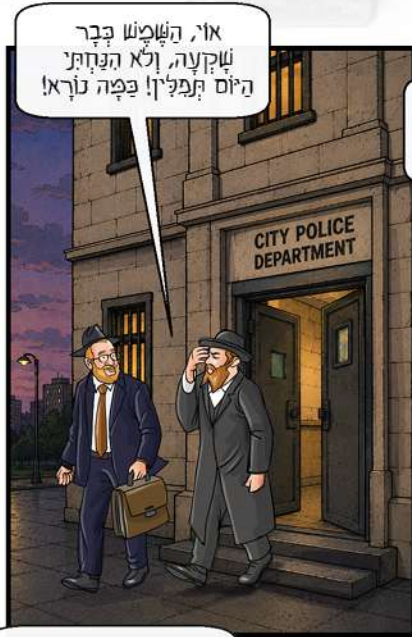
התקשר לקו השגחה פרטית לילדים: 02-30-11-901
הכנס לשלוחה 4 (לאחר בחירת השופה) ומקלט את הסיפור שלך.

תקציר: אחר שחקרו של עובד הגוי הוא העליל שר' יצחק תקוף אותה, בעקבות כך ר' יצחק במעצר ולחץ שאינו יכול להניח תמלין.

פרק 4 מתוך 4

מעצר או אוצר?

אוי, השמיש כבר שקעה, ולא הפחתי היום תמלין! בפה נרא!

הודו לד! ותודה גם לך!

אני עורך הדין טילבה תודה לך, אתה משחרר!

הבנתי שבוחרו כבר דואגים להוכיח את חפזי... אך השעות חולפות ועדין אני תקוע כאן, ללא תמלין...

מהרני להשמע להוראת הרב ולהביא אליך את התמלין לבדיקה...

בבית הסופר:

ברוך מתיר אטורים, ר' יצחק דוידוביץ! אני שמים לראותך כאן משחרר!

בבית הרב:

תודה, כבוד הרב. אך השמיקה שלי מהולה בצער... בגלל מעצר השוא תודה, המסדתי היום הנחת תמלין! מה עלי לעשות בעת?

עליך לבדוק את התמלין!

מידים! בטעות עצמה רפזו הפאטר אשר הציל אותי מהמסד מצות הנחת תמלין!

זו לא סתם טעות סופרים.

האמטריה של המילה 'לבהבתך' היא 459. אם נוסף לה 6 כנגד שש האותיות הקלולות בה, נקבל 465!

נג ומה פיקוד במספר זה?

גימטריה
'בית כלא': 463,
ועוד 2 כנגד צמד המילים!
= 465

למה פגנתך?

אני מאמין זה יוצא מדיק... בן... המלא ומלא!

הנה, ראה בעצמך!

אוי, בטעות התחלפה הפ"ס בבית' ונאצרה מלה משונה!

מספר הר"ר ניסים אלקיים שליט"א:

אצלנו בשכונה, שכונת אחיסמך שבעיר לוד, יש יהודים מכל הסוגים: שומרי תורה ומצוות, וגם אחרים שעדיין לא זכו.

כמפיץ, מדי שבוע אני פוגש בכולם: בערב שבת אני מסתובב בין בתי הכנסת שבשכונה, ויהודים מכל הגילאים נהנים מהעלונים, קוראים ומתחזקים.

מדי ליל שבת אחרי התפילה אני יוצא ומביא עלון ליהודי מבוגר שמחכה לזה בקביעות. עד חג הפסח האחרון, אז הורחב העלון והחל לצאת מדי שבוע, הוא היה מתלונן מדוע זה לא קורה כל שבוע. עכשיו, כשהעלון יוצא בקביעות - הוא כבר מלא תודה.

עוד סיפור קטן: יש כאן בית כנסת שבו אוסרים להניח עלונים, ויש מודעה על הדלת שמבקשת לא להכניסם. פעם עברתי שם בזמן החלוקה, והגבאי ראה שאני מדלג על המקום ולא נכנס. הוא קרא לי ואמר: "אילו עלונים אתה מחלק? 'השגחה פרטית'... את זה אתה יכול להניח".

בנימה אישית אני יכול לומר שאני מסתכל על ההשקעה שלי כמפיץ, ומרגיש שזו מצווה כל כך גדולה - החיוך שעולה על פניהם של האנשים כשהעלון מגיע לידיהם, והרוגע שהוא נותן להם - מבחינתי הם שווים הרבה יותר מכל סכום.

באופן אישי, מאז שהתחלתי להפיץ את העלון אני לא מפסיק לראות ישועות. הישועה הגדולה ביותר בעיניי היא עצם זה, שאני בעצמי זוכה להתחזק בביטחון, שהרי אני נותן לאחרים כלים להתחזק, ואם כן, המושפע הראשון הוא אני!

התחזקתם מהעלון? רוצים לזכות את הקוראים?

שלחו למערכת במייל או בפקס, או השאירו הודעה בקו 02-3011300 בשלוחה 9/9

✕ המקום: העיר אשקלון.

✕ נקודת החלוקה: בית החולים 'ברזילי'.

שעת אחר הצהריים בעיר אשקלון, אל בית החולים נכנס המפיץ, בידו חבילת עלונים. הוא צועד במסדרונות הארוכים, בדרכו לחזק עוד יהודים באמצעות מילה כתובה, סיפור מחזק וניצוץ של תקווה.

אין זו עוד חבילת עלונים המיועדת לבית כנסת, לכולל או למכולת: כאן זוהי נקודת הפצה מיוחדת במינה. בבית החולים, שהוא מהמרכזים הרפואיים הגדולים בארץ, שוהים חולים רבים ובני משפחותיהם, ימים ושבעות ארוכים, תחת מתח בלתי פוסק ותקווה לטוב.

עבורם, עלון השגחה פרטית הוא כמים קרים לנפש עייפה. לעיתים הוא מגיע לידיהם לאחר טיפול מורכב, ולעיתים באמצע לילה ארוך, חסר שינה ומנוחה. הם נוטלים את העלון, פותחים באקראי, וקוראים בשקיקה. ופתאום, בתוך ריח התרופות והצפצופים הבלתי פוסקים של המכשירים, נכנסת מעט נשימה לנשמה. נשימה של אמונה, של תקווה.

זו ההזדמנות שלך לעשות שינוי אמיתי!

פתח גם אתה מוקד הפצה באזור שלך ותודה חלק מזיכוי הרבים. הפעולה שלך משנה חיים. התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

השגחה פרטית

בס"ד, בעקבות הצטרפותם של אלפי מאזינים חדשים לקו "השגחה פרטית", פתחנו מספר נוסף. שמרו עכשיו את המספר החדש, חייגו והתחברו גם אתם לאור האמונה וההשגחה הפרטית שמחזק אלפים ורבבות ברחבי העולם.

קח גם אתה שותפות בזיכוי הרבים העולמי, ותזכה לישועות בכל העניינים!

התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

✕ לעילוי נשמת הרבנית רוחמה ציפורה בת הר"ר יוחנן מובשוביץ נלב"ע כ"ו בניסן תשפ"ו
✕ בעילום שם שימלא ה' משאלות ליבם לטובה
✕ החפץ בעילום שמו הזקוק לישועה למעלה מדרך הטבע ומצפה לראות בעינים גשמיות בעיני בני אדם והשתלבות בחברה והצלחת בני ביתו וצאצאיו

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

לפניות בעניין תוכן העלון: השאירו הודעה במס' 02-3011300 שלוחה 9/9 או שלחו לפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

יש לנהוג בו כבוד כדרך שנוהגים בתשמישי מצווה, דהיינו להכניסו לעטיפה קודם השלכתו, כגון בשקית שאינה שקופה. והמחמיר יגנוז.

תכלית העלון היא לקרב את האדם לבורא עולם, חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלל ולשמע קריאת התורה.